

Zn. spr.: ZŁ.7330.1.2021

Olsztyn, dnia 22.03.2021 r.

DECYZJA Nr 6/2021

Na podstawie art. 156 § 1 pkt 4 w zw. z art. 157 § 1 i 2 w zw. z art. 17 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) oraz art. 49a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.) i art. 34 pkt 2c ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1463 z późn. zm.) w związku z wnioskiem Koła Łowieckiego Słonka w Morągu z siedzibą w Zalewie z dnia 14 stycznia 2021 r. (data wpływu do RDLP w Olsztynie 25 stycznia 2021 r.) o stwierdzenie nieważności decyzji Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz z dnia 1 grudnia 2020 r. nr 47/2020 w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania

stwierdzam nieważność w całości decyzji Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz z dnia 1 grudnia 2020 r. nr 47/2020 w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania

Uzasadnienie

W dniu 1 grudnia 2020 r. Nadleśniczy Nadleśnictwa Susz wydał decyzję nr 47/2020, w której to ustalił wysokość odszkodowania za szkody na kwotę 14.427,90 złotych. W uzasadnieniu decyzji organ ustalił, iż w dniu 20 października 2020 r. Pan Jacek Letkiman zgłosił szkodę w uprawie kukurydzy Koła Łowickiemu Słonka Morągu. W dniu 22 października 2020 r. przedstawiciele Koła dokonali szacowania ostatecznego, podczas którego ustalono wysokość odszkodowania do wypłaty na kwotę 9736 złotych. Organ niższego stopnia ustalił, iż w dniu 16 listopada 2020 r. poszkodowany – Jacek Letkiman złożył odwołanie od protokołu ostatecznego szacowania szkody do Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz.

Wnioskiem z dnia 14 stycznia 2021 r. Koło Łowieckie Słonka w Morągu z siedzibą w Zalewie zwróciło się o stwierdzenie nieważności decyzji Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz z dnia 1 grudnia 2020 r. nr 47/2020 w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania. Z uwagi, iż wniosek pochodził od uprawnionego podmiotu organ w dniu 05.02.2021 wszczął postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz z dnia 1 grudnia 2020 r. nr 47/2020 w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania. Organ wyższego stopnia w dniu 05.02.2021 zawiadomił strony o możliwości czynnego udziału w sprawie i wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego. W dniu 03.03.2021 organ zawiadomił strony o zakończeniu postępowania oraz o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Wniosek Strony zasługiwał na uwzględnienie. Zgodnie z art. 156 § 1 kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która: 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości; 2) wydana została bez podstawy

prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa; 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawę, którą załatwiono milcząco; 4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie; 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały; 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą; 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa. Zgodnie z art. 157 § 1 kpa właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 kpa jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja wydana została przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze - ten organ. Z uwagi, iż decyzja została wydana przez Nadleśniczego to zgodnie z art. 17 pkt 3 kpa organami wyższego stopnia w rozumieniu kodeksu są w stosunku do organów administracji publicznej innych niż określone w pkt 1 i 2 - odpowiednie organy nadrzędne. Zgodnie z art. 34 pkt 2c ustawy o lasach Dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych nadzoruje działalność nadleśniczych, z tego też powodu jest organem wyższego stopnia.

W pierwszej kolejności organ wskazuje, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nie jest on związany żądaniem strony i podaną podstawą stwierdzenia nieważności decyzji (wyr. NSA z 11.4.2001 r. IV SA 645/99, Legalis).

W ocenie organu wyższego stopnia przedmiotowa decyzja została jednak skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 46 ust. 3 prawa łowieckiego wniosek o szacowanie szkód, o których mowa w ust. 1, w tym ustalenie wysokości odszkodowania, właściciel albo posiadacz gruntów rolnych składa do dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego. Ponadto zgodnie z art. 46d ust. 1 prawa łowieckiego właścicielowi albo posiadaczowi gruntów rolnych, na terenie których wystąpiła szkoda, oraz dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego przysługuje odwołanie do nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe właściwego ze względu na miejsce wystąpienia szkody. Powyższe dwa przepisy (jak też inne przepisy prawa łowieckiego nieprzywołane powyżej) wprost wskazują katalog podmiotów uprawnionych do złożenia wniosku o szacowanie szkód i wypłatę odszkodowania. Tak więc odszkodowanie za szkody łowieckie przysługuje jedynie właścicielowi lub posiadaczowi gruntów. Powyższe wskazuje, iż w trakcie postępowania w zakresie szacowania szkody jak również ustalenia odszkodowania organy muszą bez wątplenia ustalić czy wniosek został złożony przez podmiot legitymowany do jego wniesienia. Nie ulega wątpliwości organu, iż zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania (arg. ex art. 49a ust. 1 prawa łowieckiego) właściciel lub posiadacz może działać przez pełnomocnika. Powyższe jednak nie wyłącza obowiązku organu do ustalenia czy pełnomocnik działa w imieniu osoby uprawnionej oraz czy sam jest prawidłowo umocowany do działania. Jak wynika z akt sprawy i protokołu szacowania ostatecznego z dnia 22 października 2020 r. Koło Łowieckie jako poszkodowanego ustaliło Pana Jacka Letkimana. Jak wynika z protokołu szacowania ostatecznego przeprowadzonego w wyniku wniesienia odwołania z dnia 18 listopada 2020 r. Jacka Letkimana również uznano za poszkodowanego. Bez wątplenia Pan Jacek Letkiman w dniu 10 listopada 2020 r. wniósł odwołanie do Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz od protokołu szacowania ostatecznego z dnia 22 października 2020 r.

W decyzji Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz, która stanowi przedmiot niniejszego postępowania wskazano, iż wydana jest ona po rozpatrzeniu odwołania Jacka Letkimana. Z treści uzasadnienia decyzji wynika wprost, iż Nadleśniczy uznał Jacka Letkimana za poszkodowanego. W rozdzielniku decyzji również został wymieniony Jacek Letkiman.

Jednakże w aktach sprawy brak nie tylko dowodu, iż Pan Jacek Letkiman jest właścicielem albo posiadaczem gruntów, ale również stosownego pełnomocnictwa udzielonego dla Jacka Letkimana. Jak wynika z pisma z dnia 23 grudnia 2020 r. (a więc datowanego już na datę po wydaniu decyzji przez Nadleśniczego), załączonego do wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji, Jackowi Letkiman miało zostać udzielone w dniu 1 maja 2020 r. pełnomocnictwo do reprezentowania Tomasza Wernerowskiego przed Kołem Łowieckim Słonka w sprawie szkody łowieckiej na działce 6/1 w miejscowości Bucznik. Natomiast z pisma z dnia 3 grudnia 2020 r. Tomasza Wernerowskiego wynika, iż odszkodowanie należy wypłacić na jego rzecz. W aktach sprawy jak już wspomniano brak jednak dowodu na to która z osób była właścicielem lub posiadaczem gruntów jak również, iż Pan Jacek Letkiman działał w charakterze pełnomocnika właściciela lub posiadacza tych gruntów.

Mając to na uwadze organ wskazuje, iż decyzja Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz z dnia 1 grudnia 2020 r. nr 47/2020 w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie. Podstawowym obowiązkiem organu działającego w niniejszej sprawie było przede wszystkim ustalenie osoby uprawnionej do uzyskania odszkodowania, a więc ustalenie właściciela albo posiadacza. Organ takich ustaleń nie poczynił, jednocześnie organ bezspornie przyjął, iż Pan Jacek Letkiman jest uprawnionym do działania w imieniu Tomasza Wernerowskiego pełnomocnikiem, choć brak jest dokumentu pełnomocnictwa. Organ niższego stopnia decyzję bezspornie skierował do Jacka Letkimana, a więc rzekomego pełnomocnika działającego w niniejszej sprawie. Podsumowując powyższe w pierwszej kolejności w postępowaniu nie zostało ustalone czy wniosek o szacowanie szkód i wypłatę odszkodowania został złożony przez uprawnioną osobę, jak również nie została zweryfikowana kwestia prawidłowego umocowania ewentualnego pełnomocnika.

Do skierowania decyzji do osoby niebędącej stroną w sprawie dochodzi m.in. gdy decyzja została skierowana do pełnomocnika strony (teza druga wyroku NSA z 10 listopada 1992 r., V SA 494/92, ONSA 1993, nr 4, poz. 102). W orzecznictwie wskazuje się również, iż „kwalifikowana wada prawna decyzji, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a., przesądzająca o nieprawidłowym ukształtowaniu stosunku prawnego, zachodzić będzie wówczas, gdy podmiot, do którego skierowano decyzję, nie miał przymiotu strony postępowania w rozumieniu art. 28 k.p.a., a mimo to został przez organ administracji publicznej potraktowany jako strona tegoż postępowania” (Wyrok NSA z 24.05.2007 r., II GSK 400/06, LEX nr 351135).

Jednocześnie wnioskiem z dnia 18 lutego 2021 r. Pan Jacek Letkiman reprezentowany przez pełnomocnika adw. Tomasza Radziwiłskiego wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków Jacka Letkiman, Marzanny Letkiman oraz Tomasza Wernerowskiego na fakt: zawarcia pomiędzy Jackiem Letkiman i Tomaszem Wernerowskim ustnej umowy dzierżawy działki gruntu nr 6/1; iż to Jacek Letkiman jest właścicielem zniszczonej uprawy oraz posiadania przez Jacka Letkiman charakteru strony w postępowaniu o ustalenie wysokości odszkodowania za szkody łowieckie zakończonego wydaniem decyzji przez Nadleśniczego Nadleśnictwa Susz z dnia 1 grudnia 2020 r. nr 47/2020. Organ postanowieniem z dnia 01.03.2021 odmówił przeprowadzenia ww. dowodów. Jak wskazano bowiem w wyroku NSA z 19.06.2012 r., II OSK 514/11, LEX nr 1216741, podniesiono, że w postępowaniu nieważnościowym nie ma co do zasady miejsca na prowadzenie postępowania dowodowego w takim zakresie jak w postępowaniu zwykłym. Oceny legalności decyzji ostatecznej dokonuje się tylko i wyłącznie na podstawie materiałów zgromadzonych w postępowaniu zwykłym zakończonym

wydaniem decyzji ostatecznej. Tak więc badany jest zarówno stan faktyczny, jak i prawny z daty wydania w postępowaniu zwykłym decyzji ostatecznej, w stosunku do której toczy się postępowanie administracyjne o stwierdzenie jej nieważności. Jednocześnie organ nie polemizuje z okolicznością, iż Pan Jacek Letkiman posiada w niniejszym postępowaniu przymiot strony. W orzecznictwie sądowym utrwalił się trafny pogląd, że „stroną postępowania w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji (art. 157 k.p.a.) jest nie tylko strona postępowania zwykłego zakończonego wydaniem kwestionowanej decyzji, lecz również każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczyć mogą skutki stwierdzenia nieważności decyzji” (wyrok SN z 26.05.2000 r., I CKN 1183/99, LEX nr 51631; zob. też wyroki NSA: z 10.05.2002 r., IV SA 1124/00, LEX nr 657038; z 26.01.2010 r., II OSK 176/09, LEX nr 597373; z 25.05.2011 r., II GSK 585/10, LEX nr 1081597). Posiadanie jednak przez Pana Jacka Letkiman statusu strony w niniejszym postępowaniu nie oznacza jednak automatycznie, iż Pan Jacek Letkiman winien być stroną wydanej decyzji przez organ niższego stopnia. Ustalenie właściwej strony decyzji wymaga przeprowadzenia przez organ niższego stopnia postępowania w tym zakresie.

Z powyższych względów należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji Stronom przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie (ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn), za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Termin, o którym mowa w zdaniu poprzednim uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę wprost do sądu administracyjnego.

Dyrektor

Z upoważnienia
Dyrektora RDL w Olsztynie
Z-ca Dyrektora ds. Gospodarki Leśnej

mgr inż. *Wojciech Matuszak*

Otrzymują:

1. Koło Łowieckie Słonka w Morągu z siedzibą w Zalewie;
2. Jacek Letkiman, reprezentowany przez adw. Tomasz Radziwiłski, Kancelaria Adwokacka, ul. Wyszyńskiego 31C lok. 7, 14-200 Iława
3. Tomasz Wernerowski
4. Nadleśniczy Nadleśnictwa Susz
5. a/a

